

Publicerad 2014-11-04 22:41 av Ulf G

*En naturdikt*

### **Vågornas ändliga liv**

Du pekar mot havet med sluttande klippor nedanför,  
de sticker ut sina långa skär mot vågor som de förgör,  
lockar in dem i vikarna, brusande rusar de in mot strand,  
det grundar upp och de möts av klippor, stenar och sand.

Så de kommer med buller och bång  
på strand de kastar upp en bit av tång  
för det är under stor dramatik  
de tar sig skummande in i vår vik.

Det är en ynnest att se de vackra böljande vågorna,  
vars rytmik för tankarna till de stora livsfrågorna,  
varför finns vi, vad är meningen med livet  
finns en gud, att ha hälsa är inte allom givet

Man får tacka föräldrar för att man får finnas till  
en stund på jorden, en färd att göra vad man vill  
få höra måsarna som över vikens vatten skrika sig hesa,  
på stranden skum, ett minne av vågen som slutat sin resa.

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ulf G med Poeter.se id #48785 innehar upphovsrätten